

NÉPFRONT A VÁROS PEREMÉN

244
— Hogy néztek itt Lőrincen az emberek, egy példával érkeztetném — mondja *Peredi Rezsőné*, a XVIII. kerületi népfront titkára — Szaladtunk az 51-es villamos megállójához egyik este, hogy még elérjük az épp bent álló szerelvényt. Hanem az mégis csak elindult, s mi éppen mondanunk akartuk a magunkét, amikor legnagyobb meglepetésünkre a villamos előttünk megállt: „*Csak maguk elé akartam jönni, hogy ne kelljen annyit szaladniuk!*” — szólalt meg tréfálkozva-mosolyogva a villamost vezető fiatal nő. Majd magvarázólag tette hozzá a mellette álló idősebb férfinak: „*Tudja, az itteni lakosok mind részt vettek ám ennek a villamosvonalnak a megépítésében, ezért is érzik annyira a magukénak.*” Kiderült, a fiatal villamosvezető nő Vecsésen lakik. Mégis tudta, hogy Lőrincen, azaz Pestimrén — mert a kettőből egy telenülés lett — a lakosság társadalmi munkájával épült meg a Lőrincet Imrével összekötő 40-es és az 51-es villamosvonal egyik szakasza. Az egyiket 1949-ben, a másikat tíz évvel később avatták fel. *Azóta a „villamosépítés története” közzéadjon forog.*

Egészséges lokálpatriotizmus

— Valóban jellemző példa ez a lőrinciek lokálpatriotizmusára — erősíti meg *Szabó József*, a kerületi bizottság el-

nöke és *Gellén Pálné*, az elnökség tagja, a nőbizottság titkára is. — *A közsejfejlesztésben itt mindig lehet számítani a lakosságra.* Nagy szükség is van erre, mert sok tekintetben bizony elég rossz helyzetben van a kerület...

Jellegénél fogva itt zömében családi házak épültek, kis kertekkel, zöldség- és gyümölcstermestéssel (ami egyébként nagy előnyre van a kerület ellátásának). A házak többsége szép, rendezett, ápoltt, de a kommunális ellátottság meglehetősen elmaradt. Különösen a víz-, az úthálózat és a csatornázás, bár meg kell mondanunk, mindennek fejlesztéséért sokat tesz a tanácsnok kívül a lakosság is. A negyedik öt-éves terv végére a kerület járdáinak mintegy a fele rendezett lesz, s ez nagy dolog. Az előkészítő földmunkát ehhez eddig évről évre a lakosság végezte.

Ez az egészséges lokálpatriotizmus a népfrontmunka egyik pillére volt az elmúlt négy esztendőben is. A lakosság érdeklődése és cselekvő aktivitása még inkább arra ösztönözte a népfrontbizottságot, hogy keresse újabb tömegek bevonásának a módját. A módszerek megválasztásánál természetesen figyelemmel kellett lenni a lakosság összetételére és gyors növekedésére is. A legutóbbi népszámlálás adatai szerint 93 ezren éltek a XVIII. kerületben: azóta a népesség száma megközelíti a 100 ezret. A kerületben

több mint 70 ezer a választópolgárok, s 25 ezer a gyermekek száma. A kerület lakóinak nagy többsége munkás. Egyik alapvető cél volt ezért: *még közelebb vinni a népfront tevékenységét az üzemekhez, az üzemi munkásokhoz, illetőleg még több munkást bevonni a mozgalomba, a népfront céljainak népszerűsítésébe.*

Nagy jelentőségű volt ebből a szempontból a tavaly őszeleg rendezett „*Lőrinci áru fórum '71*” című kiállítás a népfront helyiségében. A népfront felhívására valamennyi kerületi üzem, ktsz. sőt a kisiparosok jó része is kiállított termékeit. Az egy hónapon át nyitva tartó kiállítást tízezer nézték meg, és emléktönyvébe sok szép bejegyzés került. De a rendezők a legjobban annak örültek, hogy a kiállítás eredményeként nemcsak a népfront és az üzemek, de az üzemek egymás közötti kapcsolata, együttműködése is szorosabbá, gyümölcsözőbbé vált. A kerület lakói együtt láthatták mindazt, amit itt készítenek. Némelyeket még az is meggondolásra készítetett, hogy talán mégsem kellene a város másik felébe utazgatni, hiszen Lőrincen is lehet találni hasonló munkaalkalmat.

Összefogás az óvodáért

Az elmúlt időszakban a népfront hívására valamennyi kerületi üzemből eljött a szakszerve-

zeti titkár, a szövetkezetekből pedig a szövetkezeti bizottság elnöke, hogy az üzemek segítségével támogassa a népfrontt egy-egy akcióját. Most éppen a kerületi tanács és a népfront közös óvodaépítési akcióját. Jelenleg ugyanis a kerület legnagyobb gondja a kevés óvodai férőhely. Tavaly ősszel 1500 új kisóvodás elhelyezése vált szükségessé, de mindössze 500-at tudtak felvenni. Lőrincen évről évre több kisgyermek születik: 1956 és 1960 között évente átlagosan 774 gyerek született, 1959-ben már 1439. Tavaly 3500 óvodáskorú gyermekre 1297 hely jutott. Jellemző azonban, hogy 1653 kisgyermeket vettek fel. Az óvodákban ennek következtében nagy lett a zsúfoltság.

Miután tavaly majdnem ezer kisgyermek felvételét el kellett utasítani, a kerület párt- és állami vezetői együtt a népfronttal elhatározták, hogy nagyszabású akciót indítanak a társadalmi összefogás megszervezésére. A negyedik ötéves tervben előirányozott 1150 új óvodai helyet minden körülmények között meg kell építeni. A probléma az, hogy ehhez kevés a pénz (a fővárosi és a kerületi tanács 30 milliót tud fordítani erre a célra, az üzemek 14 milliót ajánlottak fel) és nincs megfelelő építőipari kapacitás. Mégis mit lehet tenni?

A tanács költségvetési üzemben létre akarnak hozni egy részlegét óvodaépítésre. Csakhogy ehhez munkaerőre van szükség. Ezért a tanács és a népfront közösen felhívással fordult a kerület nyugdíjas szakmunkásaihoz, val-

jaljanak munkát — természetesen fizetés ellenében — a tanács költségvetési üzemében. Felkéri a szülőket és a nagyszülőket is: lehetőségeik szerint jelentkezzenek társadalmi munkára. A felhívásnak máris nagy visszhangja támadt. Az óvodaügy ugyanis gyakorlatilag minden családot érint Lőrincen. Szocialista brigádok egész sora jelentkezett: mondják meg hol, mikor, melyik óvoda építésében segíthetnek? Kisiparosok is felajánlották segítségüket. A lakosság egy része pedig pénzt akart adományozni. A népfront most fontolóra veszi esetleges téglajegyek kiadását az óvodaépítési akcióra.

A népfront pestlőrinci vezető testületei, az elnökség és a bizottság is kitűnően együtt dolgozó, összehozott kollektívák. S nem télenkedik egyetlen munkabizottság sem. Különösen aktív a műszaki bizottság. A kerület jellegéből adódóan sok munka és még több vita akad az építési engedélyek intézése és kiadása körül; tanácsot adnak a műszaki bizottság tagjai a családi házak megépítéséhez, terveket készítenek iskolák korszerűsítéséhez, úttörőtáborok létesítéséhez és egyéb létesítményekhez; közreműködtek a lőrinci városközpont tervezésében és megszervezték az ezzel kapcsolatos vitákat a lakossággal. Természetesen mindezt társadalmi munkában.

A nőbizottság különböző fórumokat szervezett az elmúlt időszakban a kerület lányai, asszonyai részére. Kétszáz nő vett részt

például azon a találkozón, amelyre rajtuk kívül meghívták a kerület párt-, állami, tömegszervezeti és gazdasági vezetőit: válasszjanak az asszonyok által fel-tett kérdésekre, problémákra.

Anyák fóruma

Ez év januárjától meghirdették az anyák fórumát is. Ezt elsősorban a gyermekgondozási segélyt igénybe vett kismamáknak szánták, de természetesen részt vehet bárki, akit érdekel a kilenc előadásból, filmvetítésből és vitából álló, s a kisgyermek gondozásával, illetve nevelésével összefüggő sorozat. A meghívókat kivétel nélkül személyesen vitték el a védőnők az édesanyáknak. Igaz, egyelőre még csak húszan jöttek el a 800 gondozási segélyen levő kismama közül, ez azonban nem veszi el a szervezők kedvét. Egyébként is minden alkalommal többen jönnek el.

Mindezek csak kiragadott példák a pestlőrinci népfrontbizottság gazdag tevékenységéből. Most, a kongresszusi előkészületek időszakában még nagyobb gondot fordítanak arra, hogy lehetőleg minden családhoz eljus-sanak a népfrontaktivisták. A bizottság tagjai, az aktivisták és a tanácsfagok együttműködve szervezik és tartják a küldöttválasztó kisgyűléseket, amelyeken nemcsak az eddig elért eredményekről, de a legsürgősebb tennivalókról is szó esik. Azokról a gondokról, amelyeket — ha mindenki összefog, úgy, mint eddig — kétség-telenül megoldanak.

Terényi Éva